

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals., Estranger, 18 rals.

MÉS ELECCIONS.

—Ja veu qué hi ha dintre l' urna: lo cap es lo veneno, la qua 'l remey. Ab aixó tingui compte á ficarhi la ma.

SEMPRE LA MATEIXA.

A cosa marxa.

La lutxa electoral està entaulada per tot arréu.

Ja sabem lo que succehirá; mes no ns importa. Endavant y fora.

Nosaltres que tenim, guardém y sostenim las ideas del poble, nosaltres que primer que tot, sobre tot y més que tot volém la democracia; nosaltres que com á primer lema de la nostra bandera hi portém escrita la paraula *iguallat*, hém de lutxar ab lo sufragi restringit, hém de lutxar veyent exclusius de las llistas al major número dels ciutadans, y contant no més ab que tenen vot los que pagan una contribució determinada. Pero no importa!

¡Y aixó encare! ¡Si tot fós aixó ray! En aquestes llistas, ja de sí tant mermadas, hi faltan noms de personas reconegudament de oposició; en cambi n'hi sobran de las que ja son al cementiri, com si la situació actual busqués lo seu apoyc entre 'ls sepulcres... Pero no importa!

Lo general no importa, ha de ser lo general que guihí á la democracia.

Ell vá ser lo general que vá dar l' immortalitat als héroes de Girona y de Zaragoza.

Sempre ho hém dit, y may nos cansarém de repetirho:—Aném á la lutxa no per la victoria; hi aném pèl combat!..

Algú dirá:—Trista cosa es aquesta de lutxar y de no vence!

No, s' enganyan.

Anant á la lutxa no hi perdém res; al contrari hi guanyém sempre.

Primer de tot, sortim del ensopiment, nos movém, y en política ja se sab, qui 's mou es qui viu.

Moventnos nos contém: avuy som poch: un altre dia serém molts.

Lo fet es qu' estiguém organissats.

Un célebre militar deya:—Ab un batalló d' espanyols hén disciplinat jo m' empenyo á recorre tota l' Europa.

Y tenia rahó.

La democracia hén organissada recorreirá lo sèn camí. Dormida, entregada á la peresa 's consumiría, desapareixería del mapa, prompte, hén prompte no 's parlaria d' ella.

Primera ventatje.

En segon lloch no han observat un fet que ha ocorregut un d' aquests dias?

Tractio de la coalició electoral.

Llegeixin los periódichs del ministeri y mirin l' efecte que ha produhit la aliansa dels elements liberals per combatre al govern.

Ni una purga.

Jo ja 'ls contemplo veyent fantasmas per tot arréu, visions per tot arréu: fins las lletras de la nómina se 'ls figura que 'ls fan ganyotas y que 'ls diuhen:—Vaja, menjéu depressa que aixó 's acaba. ¿Qué vol dir aixó?

Que l' aliansa significa alguna cosa molt grossa. Cego es qui no se 'n adona.

Atenguin una cosa.

Fins are 'ls constitucionals y 'ls radicals desde aquellas discordias de D. Amadeo no 's tractavan, no 's saludaban si 's veyan: eran enemichs, estavan enemistats.

Donchs ab l' aliansa electoral s' han donat las mans.

¿Qué significa aixó?

Nosaltres miravam ab verdadera pena als constitucionals, haventse errat de camí, buscant, anantse 'n cap als conservadors, lo que unicament poden trobar trucant á las portas de la llibertat. Y 'ls constitucionals, no hi ha que negarho, han donat lo primer pas.

Nosaltres miravam ab verdadera pena als radicals retrets, muts, silenciosos: nosaltres véyam ab gran desconsol aquellas eminencias del antich partit progressista y del antich partit democrátich privantnos dels seus serveys, de la seva activitat, del seu talent; y 'ls radicals al tornar á la vida, al tornar al moviment fan un gran bè á la llibertat y á la patria.

Nosaltres mateixos hém de felicitarlos de que 'ls uns esguilleixin lo bon camí y de que 'ls altres lo segueixin, porque aquest es lo segon y més impor-

tant resultat de la nostra actitut, de la nostra decisió, del nostre acort.

Si no haguessim donat lo crit de: ¡A las urnas! no lluhiria en l' horizó l' albada de la llibertat.

Després de l' albada sortirá 'l sol. Es natural.

Avuy no veyém més que núvols pintats. Demá veurém los raigs de aquell sol que se 'n vá anar á la posta á últims de l' any 1874.

Avuy l' acort y l' inteligencia es no més qu' electoral; demá...

¡Oh! parlant la gent s' entenen, y de unas cosas ne venen unas altres.

Donéume l' unió de tots los elements que ván contribuir á la revolució de Setembre, donéume 'ls pensant ab lo mateix, donéume 'ls volent lo mateix, donéume 'ls acceptant lo mateix, y la llibertat es segura. La tindrem al acte.

Véus' aquí lo que temen y recelan los enemichs de la llibertat.

Véus' aquí las ventatjas primeras de anar á las urnas.

L' acort del partits liberals nos imposa obligacions.

Primer: votar y treballar pèls candidats propis, es á dir pèls candidats democratas, allá ahont se 'n presentin.

Allá ahont no n' hi haja, apoyar, lo mateix que á los nostres, ab la mateixa fé, ab lo mateix entusiasme, ab la mateixa activitat, al candidat radical ó constitucional. Tot per derrotar al govern.

Y finalment: allá ahont no hi haja candidat de oposició liberal: allá ahont no hi haja candidats ni democratas, ni radicals, ni constitucionals, votar per acumulació al ilustre Castelar.

Aquest es lo acort; aquesta la lley; aquesta la disciplina, y aquest lo nostre consell.

P. K.

NIMO, electors de Barcelona!
La nostra candidatura, la candidatura de la *Campana de Gracia*, la candidatura recomenada per en Castelar, la candidatura que sostindrem á las urnas per la circumscripció de Barcelona, es la següent:

D. EMILIO CASTELAR.

D. BONAVENTURA ABAZUZA.

D. SANTIAGO SOLER Y PLÁ.

Ja saben lo que son aquests noms; ja saben lo que aquests noms representan.

Castelar, lo gefe de la democracia; Abazuzza, un gran orador; Soler y Plá, lo fill y representant dels democratas barcelonins en totas las eleccions pasadas, l' ex-ministre d' Estat y de Ultramar, íntegro y honrat.

¡A votarlos tothom de diumenje en vuit!
Los que no tingan vot, á treballar porque 'ls que 'n tenen hi vajan.

Tots plegats á salvar l' honra de la democracia; á demostrar que ab sufragi universal ó ab sufragi restringit, ab llistas hén fetas ó ab llistas embolicadas, Barcelona es sempre 'l baluart de las ideas democráticas.

Se 'ns ha dit que á Sabadell (districte de Tarrasa) hi ha democratas que donarán lo vot á n' en Turull, ministerial de missa y olla, es á dir d' aquells que no saben dir res més sino que si y que no; pero sempre al costat del govern.

Se 'ns ha dit que n' hi ha que no solzament farán aixó, sino que actualment treballan ab molt desespero per en Turull.

Se 'ns ha dit que aquest senyor qu' es molt rich, deixa diners á rédit, y qu' entre 'ls diners y 'ls principis, per alguns brilla molt més lo reflejo de una moneda que 'l sol de la democracia.

Are bè, per aquell districte, apoyat per tots los elements liberals, davant de la riquesa s' hi presenta l' idea democrática, representada pèl nostre director, per Joseph Roca y Roca, democrata de tota la vida, conseqüent ab las sévas ideas, amant de l' industria, y del treball, proteccionista decidit, y ab condicions de inteligencia que tots vostés coneixen.

Una advertencia. Tot aixó ho dich sent ell fora, á recorre 'l districte, y fins crech que al llegirho l' hi sabrá gréu que l' alabém, porque de parroquians, per altra part, gracias á Dèu n' hi sobran.

Are bè, entre en Turull y en Roca y Roca ¿qué han de fer los democratas?

La elecció no es duptosa: los democratas ab lo democrata, los liberals ab lo liberal. No hi ha més.

Y si fan altra cosa faltan, y si faltan... Res: si faltan, la senmana entrant los traurém tots los drapets al sol.

¿Qué passa á Castelltersol?

Rés; que 's presentan dos candidats, l' un en Febra protegit pèl governador, y l' altre en Barnola protegit per en Martinez Campos.

Aixó demostra qu' ells ab ells també 's fan la guerra.

Consell als democratas del districte: Votar per acumulació á n' en Castelar.

S' ha publicat la segona entrega de la magnífica edició del *Quijote* que publica l' editor d' aquesta ciutat D. Juan Aleu. Ja deuen saber qu' aquesta importantíssima edició primera ilustrada al cromos que 's publica en Espanya está ilustrada ab cent cromos deguts al pinzell de nostre dibuixant Apeles Mestres que hi esbrava al mateix temps son llapis en una cantitat respectable de vinyetas que aniran repartidas per la obra.

Per lo que hi ha publicat y per alguns treballs inédits qu' hem tingut ocasió de veure, la present edició serà un monument més aixecat á la immortal obra de Cervantes, tant més important per nosaltres per cuan aquesta edició que per are es potser la millor que del *Quijote* s' ha publicat á Espanya es esencialment catalana, pues sa ilustració corre á cárrech del conegut dibuixant catalanista Apeles Mestres, las vinyetas son grabadas per l' intelligent grabador Francisco Fusté y la revisió de la obra está confiada al estudiós é inteligent historiador de Catalunya D. Anton Bofarull.

Del *Fischietto*, qu' es lo periódich més aixerit d' Italia copiém lo següent sueltó:

«Lo perdó de Passanante es sempre la qüestió palpitant del dia.

Y mentres la dreta y la esquerra convenen en que seria hò perdonar aquell imbécil, la *Gazetta di Roma*, escriu que 'l perdó de Passanante seria un acte de debilitat.

La *Gazetta di Roma* es una fulla escrita pè 'ls reverents.

¡Com entenen los actes de clemencia y misericordia per Aquell de qui s' alaban de ser ministres!»

Si 'l *Fischietto* vingués á Espanya encare 'n veuria de més crespas.

Un periódich austriach escriu qu' á Hannover s' inaugurarà en lo próxim Maig una Exposició de gossos.

Corre la véu de que 'ls periodistas católics tenen intenció de concórreri.

Lo que no 's diu per are es si hi concorrerán com á admiradors ó com á... admirats.

En Cánovas no 's presenta per cap districte: se presenta per tot lo país.

Molt hén pensat.
En una nació hi ha sempre més empleats que no pas en un districte.

Com que com més vá, en Martinez Campos més s' inclina als moderats, aquests se bellugan qu' es un gust.

Ja diuhen que després de las eleccions promourán una assamblea del partit y que farán molt xi-varri.

Pèl que puga ser se desentenen de Moyanos y s' entregan á un general, al conde de Balmaseda. Més s' estiman sabres que vainas.

¡Y pensar que en plé Congrès un ministre actual lo conde de Toreno vá estendre 'ls la fé de pila!

Ah! Are podém dir com lo poeta:

«Los muertos que vos matais gozan de buena salud.»

A Balaguer tenen un rector deliciós.
Figúrinse un sant varó que desde la trona trona y llampega contra 'l teatro, contra 'l ball, contra l' *Imparcial* y sobre tot la contra *Campana de Gracia*.

Ell sol envia més feligresos al infern que un candidat oficial cartas als arcaldes.

Un diumenje vá atrevir-se á anomenar personas, particularment á algunas senyoretas.

Alguns vehins de Balaguer nos demanan concell. Aném á satisfellos. Siga qui siga qui las infereixi, contra las injurias hi ha 'l Códich penal.

A Reus tot sovint passa una cosa.
Surten d' estudi 'ls alumnos de un escola pro-

testant; los alumnos de una escuela católica 's esperan y las empujan ab ells á còps de pedra. Aixó son ensaigs per quan seran grans. Quins batallons carlistas més lluits, no 'n sortiran de aquesta quitxalla!

Be 'es partit liberal, conservador ó conservador liberal, lo partit que 'ns governa? No s' hi amohinjn. Es conservador á secas. A lo menos aquest es lo partit que governa y menja. L' altre meytat, ó siga 'l liberal, may acaba de arribarki.

A 'N MARTI CAMPS.

Non Messias qu' has viogut á ca'mar pesars y afanyes d' eix país de desengany y desd'exas: Jo 't salut! Passi Deu (ó bé 'l dimoni) que no 't vejis apurat que no 't trobis enganyat noble successor d' en Tomi. Ja veus l' estat actual de la Pàtria; qu' es ta mare; ja veus bè del cert, qu' encare pobretal 's resent del mal. Mira si ab remeys actius pots calmarli la emigranyas: renca 'l nus que tan l' escanya fes (si pots) torná 'ls morts, vius.

Busca un medi que t' ajudi á escampar d' aquí las plagas fes que no faltin las pagas als pobrets mestres d' estudi. Fes que la situació quedi en una bassa d' oli; fes que seguitment tremoli tot tirá per la Nació.

Fes que la industria trevalli, dona impuls sempre al progrés mira per tú... y pèls demés que la llealtat, no falli puig avuy, vengonya fa al pensar qu' en nostra terra sols ab lo turró s' aferra qui pè 'l poble ha de mirá.

Deis passats tens lo mirall vés del modo qu' han obrat contempia com han posat la justícia cap-per-valit com han elavat una estaca en mitx de la Llibertat... com s' han amirat y ficat l' amor patri á la butxacalla!

Ja pòls veure la jugada, mira baix d' eix precipici; jutja tú, si fa Patria teni la Pàtria escanyada. Escolta bè 'l crit etern del pobret, que mostra dèria per menjar, cridant: —¡Miseria! aquest viure es un infern! Ca'cula, (ja qu' ets aquí y si vols tot pè 'l cia 'u veus) que, qui 'escanya als súbdits seus mereix lo nom d' assassí.)

Borra bè tots los pecats que son l' oprobí. España, compara ab la lèva manya l' obra del. antepassats. No tractis als espanyols del mateix modo qu' als ruchs: pensa que 'l curró fa cuchs y qu' enftan los bunyols.

Si aqu' sts concells aprofitas (encar que son d' un ximplet) si molt convé, més tardet t' en dará... (si no t' irritas!) Tan si 'n fas com no cabal rahó 'm darás algun dia: (encare més t' en daria pero fill... teni fiscal.)

Y com que jo, encar que boig no soch pas tan pastanaga, sè, que qui diu vritat, paga y aixó no 'm fa gaire goig; puig trovo que no es conciencia que un Tribunal enecat tant sols per dir la vritat castich dongui á una ignocencia. Vaja... adèu... ¡molt ojo y tinot qu' al final de ton cami jamay t' obliguin á di: —¡M' han enganyat com un Xinol

SEBASTIÀ GOMILA.

Se parla de 'n Martínez Campos y diuhen los seus enémichs: —Aixó no pot anar: segueix la mateixa política de 'n Cánovas y ab menos talent, inclinantse sempre als moderats. Y diuhen los seus amichs: —¡Quina llástimal! No es ben trist que á un home tant carregat de gloria l' hi amaguin l' ou d' aquesta manera?

Un anunci de un periódich local: «Aviso al público en general. El que padezca de (fel sobre aixit) llevando los orines de la mañana junto con la gracia del paciente, en San Andrés de Palomar etc. etc.» Ja 'u veuhen ¡la gracia del pacient! ¡No me 'n ha fet poca de gracia, á mí!...

Reparin aquesta combinació: Conde de Toreno. Aurióles. Molins. Pavía. Orovio. Silvela.

Tot nom de ministres actuals. Llegeixin ja primera lletra C. A. M. P. O. S. Campos, lo qual demostra que sense 'l president seria impossible l' existència del actual ministeri.

A Cádiz hi ha hagut un terremoto. No 'u trobin estrany. Hi ha tants candidats que 's remouhen y que van de un puesto al altre, que per forsa té de haberhi desequilibris.

Diu un periódich ministerial que á las Cortes hi anirà un diputat de paraula molt freda. Está bè, sobre tot si las Cortes se reneixen á l' istia. Ja 'm figuro un diputat esbufegant, sufocat de calor, que l' hi diu: —Senyor fulano de tal: fassim l' obsequi de un discurs, home tinga compasió dels seus admiradors, refresquins.

Lo Consell de ministres, diu un periódich de Madrid, no s' ha ocupat mes que d' assumptos ordinaris. Se compren. ¿Cóm volen que aquest ministeri s' ocupi de assumptos fins?

Lo marqués de Molins, parlan de eleccions y contesta: —L' embaixada de París. Parlan de presupuestos, y respon ab l' embaixada de París. En Martínez Campos diuhen que l' hi ha dit: —Home, no 'm surti ab aquestas embaixadas.

Los ministerials fan una guerra desesperada á n' en Duran y Bas, candidat per Barcelona. Es un senyor que t' pega ¿qu' volen ferhi? Anys endarrera ja 'u deyam: —¿Hi vas?—Donchs no hi anirás.

Fins al conde de Cheste ha ofert cárrechs y favors lo general Martínez Campos. Fins al conde de Cheste!... ¡Qué liberal! A Espanya protegia als carlins y á Cuba als insurrectos. Are protegeix als moderats. Sempre protegeix als que l' hi fan la pols. Es un home que la pols la fica dintre de una capsa y se la guarda.

En lo dijous sant: —¿Qué fás Pep, diu un rector de fora á un feligrés, en un dia com avuy de dijous sant t' estás menjant una costella!... Desgraciat. ¿No vèus que Nostre senyor es mort? En Pep: —Bè, ¿en qué quedém, senyor rector ¿es mort realment? Donchs deixim menjar la costella que no se 'n adonarà. Quan resuciti, avísima.

En lo vespre del diumenje passat y tornant de la

professó de Sant Jaume los armats varen fer corre á molta gent. Lo poble que 's pensava que no servian més, que per picar de llansa y fer lo maco vá anarlos á xiular las orellas cantantlos la Marsellesa. De las cansons van venirne pinyas secas y com los he dit, los armats varen fer corre á molta gent. Si senyors: varen fer corre á tota la gent que 's empaytava ab tronxos y puntadas de peu.

Los soldats romans que anavan á la professó per defensar á Deu no varen saberse guardar de las trompadas dels homens. ¡Pobre Roma! ni soldats li quedan; are sí que se li pot ben dir: Estos Fabio, oh dolor, que ves ahora...

Los armats, que apunyegats pe 'l poble fugian de sas amenassas ¿hont dirian qu' anavan á refugiatse? A la Catedral... del carrer de la Lleona. Ja ho veuhen fins á hont arriba la fé.

¿Y encare dirán que 'l nostre poble pert lo zel religiós de dia en dia? Tan al viu vá recordarli, la professó la mala manera com Jesús, lo Redemptor del Poble, vá ser conduhit al suplici, que no vá poder menos d' esbravar sas iras en la soldadesca romana qu' anava al devant de la professó. Si 'l Correo Catalan á més de catòlich y apostòlich no fós tan romá convindria en qué la rahó 'ns sobra.

¿Qu' es en Martínez Campos?—Una espasa. ¿Qu' es en Cánovas?—Una paret. ¿Ahont se troba 'l país?—Entre mitj. La situació es apuradeta.

Ab un parell de dias en Martínez Campos vá rebre més de mil cartas demanantli empleos. Quan vá saberho 'l ministre d' Hisenda, diu que vá exclamar: —Es precis cambiar de ministeri cada dia. —¿Per qué? —Per vendre forsa sellos.

Alguns diuhen que la república francesa caurá y jo dich qu' es impossible. Figúrinse que la república es una estatua, y com que son tres los partits que la combaten, figúrinse que l' hi lligan tres cordas al coll per tirlarla á terra. ¿Ho lograrán per xó? Cada hù tirará pèl seu cantó; pero l' estatua 's quedará ferma com sempre, perque l' un destorbará al altre.

—La filla d' un que ven cols se passeja tot lo dia. —Per dur tanta fantasia qué fá? —Ja m' ho ha dit sa tia á la nit... planxa llansols. F. Ll. y B.

De carn y ossos sempre ha estat la germana de la Justa que viu ab un tal Bernat, y d' ella 'n diu lo vehinat qu' es una dona de fusta. F. Ll. y B.

—Jo soch un gran cassadó vá dirme l' amich Sevè. Y l' hi vaig respondre jo: —¿Sabs lo qu' ets? Un cassa-ré. J. V.

Una escena de rectoria: Se presenta un minyó y demana al rector que l' hi espedeixi una llicencia per casarse en un altre poble. Lo rector: —¡Ah! ¿Te 'n vás? —Sí senyor. —Donchs tenim qu' arreglar comptes. Tú te 'n vás del poble, está bè. Pèl moment com que deixas de casarte aquí, jo hi perdo un parell de pesetas.

Are h , supos m que la t va dona té fills, per- que es de creure que 'n tindrà; supos m que 'n té set,   pesseta cada h  per batejà, son set pessetas, set y dos del casament, nou.

Alguns de aquests fills se 't morir n, supos m que se 't en moren quatre:   pesseta y mitja cada h  son sis pessetas, non y sis quinze: algun dels t us fills arribar    gran, se casar , tindrà fills... y tot son ganancias per la parroquia.

Ja 'u v us, si vols la llicència, son quatre duros.

Un anunci que jo hi llegit en un periódich fran- c s:

«Un amich, la s va dona y un amich dels dos de- sitjan entrar de porters en una casa decent.»

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- 1. XARADA 1.  - Carmelita.
2. Id. - Caritat.
3. ENDAVINALLA. - Camisa.
4. MUDANSA - Saga, daga, Uaga.
5. LOGOGRIFO NUMÉRICH. - Tabernera, Taberner, Taberna, Bernat, Berta, Tana, Ana, Te, B.
6. TRENCA-CLOSCAS. - Baldiri, Joan, Benet, Teodoro, Jaume, Andreu.
8. GEROGLIFICH. - Pa llescat sense vergonya es menjat.

Ha endevinat 7 solucions lo ciutadà Almina y 6 los ciu- tadans F. N. rod, Bruguerol, Gascobret y Pasci  llas.

XARADAS.

Per la vora del riu tres un dia me passejaba y desde all  contemplaba un hu d's, que molt gran es. Com que feya un quatre fort   dins l hu dos vaig entrar y all  m vaig enamorar d' una noya qu' es de tot.

PAU SALA.

II.

Va prima ahí la Merc  que d s un tres molt com cal que 'l ven en Llop l' adrog ; y sens falta lo total   comprarne hi auir .

PAU SALA.

ENDEVINALLA.

Soch petit y aixís que neixo ja vaig vestidet de blanch y 'l meu cor, te soch molt franch, de millor ja no 'n coneixo.

NOY MACO.

SINONIMIA.

Un xicot tot qu' es de tot va baixar   Barcelona per probar si tot faria y cada dia es m s pobra.

UN URGELL S.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6 7 Nom d' home.
3 2 1 7 6 5 Nom de dona.
6 7 3 1 2 Una  pera.
5 1 7 3 Lo què fa viure.
1 5 3 Es una cosa molt gran.
7 3 Una cosa molt buscada.
4 Una lletra.

AIXORAMSUT.

TRENCA-CAPS.

Doloretas, Ramon, Libori, Odon, Anton. Posats ab  columna, las primeras lletres han de formar lo nom d' un poble.

PAU COLOM.

TRIANGUL.

Omplir aquestes piehs ab lletres que l'egidas vertical y diagonalment donguin la 1.  railla un no m de dona; la 2.  una pesa de música; la 3.  lo que hi ha   Bibae; la 4.  un temps de verb y la 5.  una vocal.

J. RECAS S.

GEROGLIFICH.

Home K R E
gat
D P
o o o o o o
tur
a a a a a a a

TIERNO DEL BOGATELL.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat charadas dignas de insertarse las ciutadans: Turronets, Pere Peret y Perico, Xius, Aixoramsut, Bruguerol. Las dem s que no 's mencionan no serveixen, com tampoch lo que envian Campaner, Fere Tresuls, Susietat, Lo trompet, Pau Colom, Sires, Marruixa, Moratilla, Passigollas y Ramon Rosal.

Ciutadà Fra Di volo: anirà la conversa y la combinació numèrica. F. Ll. y B. 's epigramas serveixen tots; la poesia casi també. Xino: Insertarem un trenca-closcas y la combinació numèrica. Xius: La poesia es aprontable. Layeta Cristies: Anir  lo geroglifich. Gira missals també lo s n trenca-closcas. Pablo Cornad  y C. De vost  'ns serveix la combinació numèrica, los logogrifos numèrics y los geroglifichs. Rotvile Llana: Idem las dos combinacions. Turronets: Pod m aprofitar la conversa y dos geroglifichs. A. Zumede s: Lo mateix de la combinació. Juan M: En lo pr xim numero 'ns ocuparem de lo que vost  nos escriu. L' home del bombo: Lo somni de vost  es massa real porque s' inserti sense la seva firma. Agustina: Prengun paciència y no 'n fassin cas, ja saben que los conservadors son molt legals. J. Ti : Deixi que s' e-braviti; fins que 'ns pugan cremà   nosaltres en tenen per estona. Blas de novi- ra: L' hi contestarem la pr xima senmana.

ÚLTIMA HORA.

INTERESSANT.

Sembla cosa decidida que la lluita electoral s' estableix en los districtes rurals de la provincia de Barcelona, del modo següent:

Manresa Reig constitucional, contra Orriols ministerial; Tarrasa Roca y Roca possibilista, contra Turull ministerial; Granollers Ferratjes constitucional, contra Maspons ministerial; Mataró Taulina constitucional, contra Valentí ministerial.

Sab m positivament que tots los partits lliberals d' aquests districtes, est n decidits   acumular tots los elements possibles y   fer esforços de tota mena per que no triunfi cap d' aquests candidats ministerials.

Tota vegada que sembla que s' ha concretat   aquets quatre districtes la verdadera lluita, recoman m   nostres correligionaris, que sens temor, ab f , ab entusiasme fassin cara al enemich.

Tot menos que triunfi lo gubern. De la victoria d' avuy per petita que siga, ha de venir lo triunfo complet de dem .

Com que 'l temps apremia y es de necessitat que tothom ho sapiga, nos creyem en lo deber d' advertir   los electors, lo següent:

Primer: Que no 's passan c dulas per anar   votar, basta presentarse   las mesas y que solsament figuri lo nom del elector en las llistas no 's necessita cap mes formalitat.

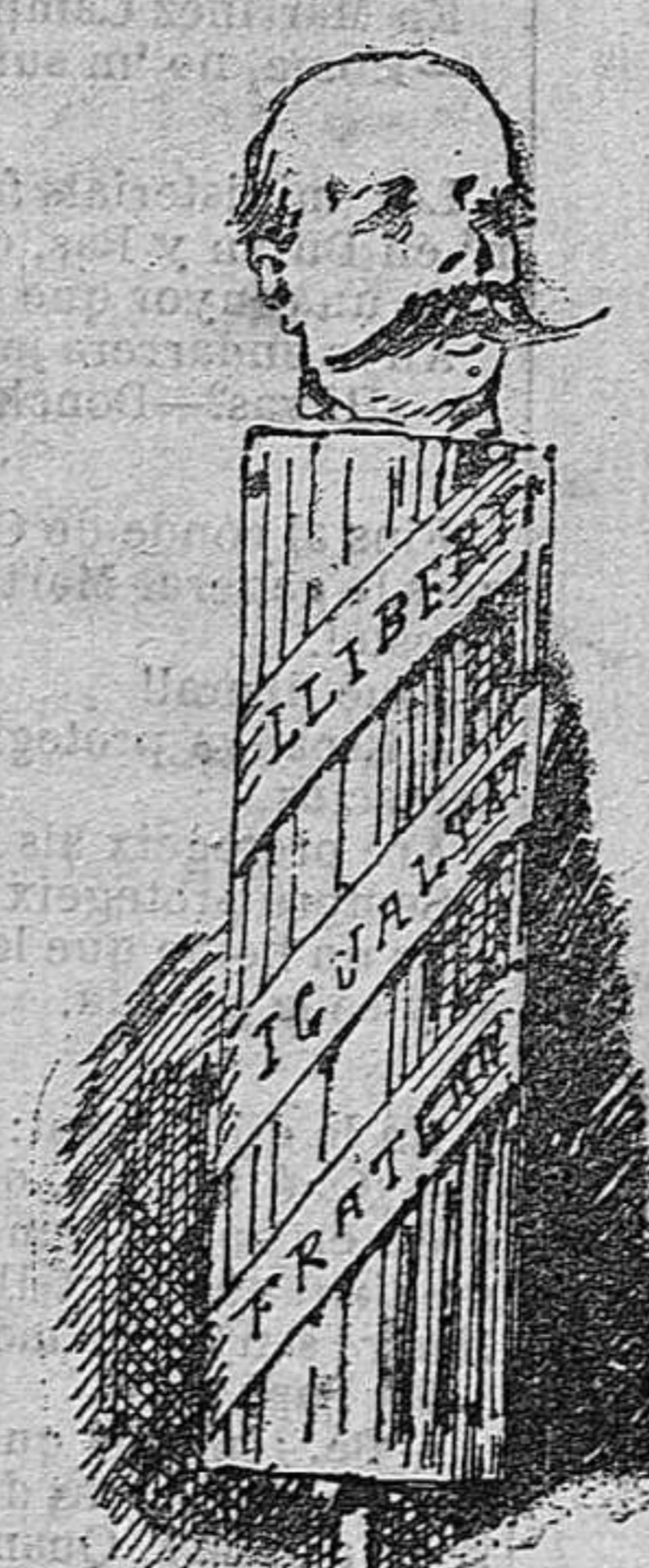
Segon: Es precis també tenir present, que axins com avans la elecció duraba tres dias, las que 's verificaran lo diumenge 20 d' aquest mes sols duran un dia, desde las vuit del dematí fins   las quatre de la tarde.

Qui juga no dorm, hara ja saben com ho han de fer, despres no diguin que no 'ls hem advertit.

LOPEZ, Editor. - Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. Lluís de Tasso, all, Arch del Teatre, 21 y 23

Y M S ELECCIONS.

Sobre tot no s' olvidin d' això que 'ls varem dir la senmana passada.

Com se guanyan las eleccions.

Com se perden las eleccions.